63ste Jaargang No. 5056

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Maandag 10 Maart 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8; Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E Croes, Postbus 14 Oranjestad

Vredesconferentie van Moskou begint

Het resultaat zal zijn:

A Een pact tegen Duitsland: de agressor
B Vrede met Oostenrijk
C Schema voor een vrede met Duitsland

VREDESCONFERENTIE VAN MOSKOU.

Op zijn doorreis naar Moskou heeft Marshall de noodzaak benadrukt van een viermogendheden-pact tegen Duitsland. Hij gaf te kennen, dat de Amerikaanse delegatie op de conferentie van Moskou daarvoor zou pleiten. Militaire en politieke figuren menen, dat een dergelijk pact drie punten moet behelzen en wel ten eerste, dat Duits and de eerste generatie geen bewapening zal krijgen ten tweede men moet er met meer aantwijfelen dat Amerika zijn plichten zal kennen in het Europa van morgen, de verantwoordelijkheid zal dragen, zoals men dat nu toch reeds doet, en ten derde men moet in Moskou komen tot een algemene opstelling van de punten waaruit later de precieuse text voor een vrede op een volgende conferentie kan worden opgesteld.

Marshall wilde op de persconferentie niet verder ingaan op andere punten in verband met zijn zending naar Moskou. Hij bekiemtoonde de noodzaak op tot een bovengenoemde pact te komen. Men moet voorkomen dat Duitsland zich bewapent, men moet onmiddellijk ook tot actie over kunnen gaan indien dit nodig mocht zijn. Men weet, dat het Byrnes was die in de afgelopen herfst in zijn rede te Stuttgart een dergelijk pact voor 25 jaar voorstond.

Daarna kwam de critiek op die rede van Molotov, die beweerde dat 25 jaar te kort was, het moest ten minste een pact zijn van 40 jaar. Beide zowel Byrnes, als ook Marshall, ontmoeten bij hun bezoek aan Europa mensen, die hun mededeelden dat men bang was dat Amerika zich terug zou trekken van Europa en zich verder het lot van Europa niet zou aantrekken men denkt daarbij aan de zaak van de oprichting van de Volkenbond na de vrede van Versailles, toen het Congres dit voorstel niet wilde ratificeren. De A.P.-berichten zeggen daar naar voren kwam, dat men daar in Europa nog steeds aan denkt en men maakt zich er bezorgd over, nu men de politiek in Amerika zelf ziet, waar de tegenstelling nu ontstaat tussen republikeinen en democraten. In het kort komt het hier op neer, dat men in Europa werkelijk bang is dat er wel eens een verandering zou kunnen komen in de buitenlandse politiek van Amerika. Een dergelijk pact van veiligheid tegen Duitsland zou die twijfel opheffen, het zou Amerika voor lange tijd vinden aan het centrale probleem van Europa. Marshall liet zich verder op de conferentie niet uit over de kans op succes op de conferentie van Moskou, doch er zijn maar weinigen, die menen dat men zal kunnen komen tot de

definitief vastgestelde vrede met Duitsland. Als men klaar zou kunnen komen met een vrede voor Oostenrijk, dan is er meent men reeds iets geweldigs bereikt. Het probleem Duitsland is veel ingewikkelder daar heeft men de verschillende inzichten in verband met de quaestie van sterk afgebakende bezettingszones, de quaestie van de heropbouw van de beschadigde landen, de voorziening van Duitsland enz. punten waarop de meningen uiteenlopen, misschien zal het mogelijk

BIDAULT.

BEVIN.

STALIN.

MOLOTOV.

zijn door vrije verkiezingen Duitsland de weg op te brengen van een werkelijk democratisch regering. Men heeft nog altijd de verschillende zones ondanks, dat toch eigenlijk te Potsdam was besloten, om Duitsland als een éénheid te beschouwen, voor zover het economische leven betreft. Er staan vier hoge muren in Duitsland. Men gelooft niet, dat men het in een paar weken in Moskou over deze punten eens zal kunnen worden, doch een pact tegen de militairisme van Duitsland acht men mogelijk. Marshall sprak in Berlijn nog de bezettingsautoriteiten. Zondagmorgen half negen zou hij door vliegen naar Moskou.

Later berichten uit Moskou melden, dat Bevin het eerst aankwam. Visjinsky begroette hem lachend en zeide, dat hij hoopte dat hij anderweg goed geslapen had, want daarvoor zou hij na tien Mei wel niet veel tijd meer voorkrijgen. Hij werd door Visjinsky welkom geheten op een station. Bij zijn ontvangst te Moskou was Molotov niet op het station, er was geen muziek, er hingen geen vlaggen. Men vond dit erg vreemd. Moskou ligt dik onder de sneeuw.

Bevin had een zwarte overjas aan en zag er vermoeid uit, hij zeide het goed te maken en een goede reis gemaakt te hebben. De reis met de auto ging onmiddellijk naar de Britse ambassade.

Men meldt nog, dat hij een berg bagage had, en dat de pakjes dragers in blauwe pakken aan hadden.

Toen Bidault aankwam, zeide hij dat hij volledige vertrouwen heeft in het welslagen van de conferentie. Marshall had reeds gezegd, dat Frankrijk zeker zou voelen voor een pact tegen Duitsland. Hij werd welkom geheten door Visjinsky doch ook weer zonder muziek en zonder ceremonieel.

Marshall vloog van Berlijn met Dulles en Murphy. Generaal Clark was al eerder vertrokken. De ontvangst op het vliegveld van Moskou stond ook weer onder leiding van Visjinsky, doch

MARSHALL.

op het vliegveld had men wel een versiering aangebracht van Russische en Amerikaanse vlaggen.

„We zullen", zei Marshall de vrede wel dichter bijkomen, de vrede waar we toch al zoveel belang bij hebben, we kunnen dit door de vreedzame onderhandelingen.

„Onze zending" zei hij nog, „is een van enorme betekenis voor de mensheid".

Hij zeide, dat hij blij was Rusland weer eens te kunnen bezoeken, sinds hij deelnam aan de conferentie van Jalta. Hij sprak nog van de grote moeilijkheden, die er zijn. Later op de dag kreeg Marshall bezoek van Bevin. Wel ingelichte kringen menen, dat Bevin aandrong op de aanneming van een pact van 50 jaar. Bevin werd gisteren 66 jaar en had een diner in de ambassade. Molotov werd juist 57 jaar. Bidault zag Molotov ook reeds, doch het was maar een zuiver protocollaire visite en men besprak geen conferentie onderwerpen. Clark de man die Amerika op de voorconferentie in Londen vertegenwoordigde, zeide dat hij wel hoop heeft dat men klaar komt met de vrede van Oostenrijk, doch hij gaf ook te kennen, dat Amerika niet van het te Londen ingenomen standpunt zal afwijken.

Hij zei, dat hij persoonlijk wel terug zou willen naar San Francisco om het commando van het zesde leger weer op zich te nemen. Clark landde ongeveer op dezelfde tijd als Marshall, doch op een verafgelegen vliegveld ((AP) dienst, 8 en 9.3).

MOSKOU.

Marshall sprak weer.

In een persconferentie in zijn hotel te Moskou vertelde Marshall, dat hij den Fransen ook had aangeraden een pact tegen Duitsland te maken voor de duur van 40 jaren. Men heeft daarvoor de steun reeds van Bevin en Bidault. De Westerse diplomaten zijn niet erg optimistisch over het succes. Molotov zal voorzitter zijn, als men begint in het kantoor voor de luchtvaart, dat op ongeveer twee mijl afstand ligt van het Kremlin. Men zal wel eerst over de procedure praten, voor men begint met de agenda, die in November te New York is opgesteld, en waarbij men tien punten ter bespreking vaststelde. De eerste zitting zal wel twee uur duren.

Dagelijks zal men de pers op de hoogte houden, verklaarde Marshall, dat is althans de politiek van de Noordamerikanen. Men weet nog niet of er eerst over Oostenrijk dan wel over Duitsland gepraat zal worden (Moskou, (AP) 10.3).

HONDURAS.

Onder de vlag van Honduras hebben Joodse emigranten getracht Palestina binnen te komen, ze werden echter naar Cyprus opgebracht (Jerusalem, (AP) 9.3).

OVERSTROMINGEN.

Overstromingen houden aan Portugal te teisteren, verschillende steden en dorpen werden beschadigd (Lissabon, (AP) 9.3).

VLIEGONGELUK.

In de Golf van Napels vloog een Brits vliegtuig tegen de berg van het eilandje Ischia. 13 Personen vonden de dood (Napels, (AP) 10.3).

OVER PROF. DE ZWAAN.

Men weet het in Suriname ook niet!

Aneta meldt, dat ook de Surinaamse pers zich afvraagd wanneer en waar gezegd is dat Suriname en Curaçao provincie willen worden? „Het Nieuws" wil dat weten en ook „De West". De laatste krant merkt op, dat de Professor zeker eigen ideeën aan het propageren is (Paramaribo, Aneta, 10.3).

Mgr. Verriet weer ongesteld

Tot ons leedwezen moeten wij onze lezers mede delen dat Mgr. Verriet onze Apostolisch Vicaris Zaterdagavond weer dusdanig is ingestort, dat verder verblijf in het St. Elisabethshospitaal noodzakelijk werd. Men verzoekt ons mee te delen, dat er geen bezoeken zijn toegestaan, (waaraan men zich naar we hopen ook zal houden). Door de kundige behandeling van den dokter en de goede zorgen der zusters hopen wij dat Monseigneur zich goed zal herstellen.

VRIENDEN.

Morgen zal er te Warshau een vriendschap verbond gesloten worden tussen de Polen en de Tsjechen (Warshau, (AP) 9.3).

AMERIKA IS ZEKER VAN DE ZAAK.

Ondanks de oppositie van Rusland is Amerika wel zeker, dat in Lake Success, de quaestie in zake de atomaire energie weer ter onderzoek aan de atomaire commissie alleen wordt opgedragen (Lake Success, (AP) 10.3).

BOM VOOR EEN SOVJET-GEZANT?

In de Sovjet-delegatie te Kopenhagen ontplofte een bom in de garage. Men had de bom in de auto van den gezant geplaatst. De auto werd totaal vernield (Kopenhagen, (AP) 10.3).

ENGELANDS POLITIEK.

Volgens een bericht van een Amerikaans persbureau zou de Britse regering de Nederlandse regering hebben aangespoord de overeenkomst van Linggadjati zo snel mogelijk te tekenen. Dit werd ontkend door de Britse ambassade (Aneta, 9.3).

SANTO DOMINGO

In verband met de jongste aardbevingen in het gebied van Santo Domingo heeft de regering besloten verschillende seismographen aan te brengen. Onder leiding van de bekende pater Lynch S.J. werden er zes in het gebied van Santo Domingo geplaatst. Dit is eenaantal dat zeer hoog is. Santo Domingo heeft nu ná Amerika de meeste seismographen.

Minister Jonckman over de West.

Passage inzake Westindische Gebiedsdelen uit de rede van den Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen dd. 28 Februari 1947 voor de eerste Kamer.

Het tweede ontwerp waaraan ik een enkel woord moge wijden en waaraan de geachte afgevaardigden Heren Kropman en De Zwaan in hun beschouwingen aandacht hebben geschonken, betreft de Westindische Overzeese Gebiedsdelen. Met grote voldoening heeft de Regering van den geachten afgevaardigden den Heer Kropman, den Voorzitter van de Parlementaire Commissie, welke zojuist uit Suriname en Nederlandse Antillen is teruggekeerd, vernomen dat haar reis over het geheel genomen een succes is geweest, dat de band met de bevolking van Suriname en de Nederlandse Antillen, dank zij deze afvaardiging van de Nederlandse Staten-Generaal, is versterkt, tot het wederzijds begrip heeft bijgedragen en dat goede verwachtingen gekoesterd mogen worden ten aanzien van de toekomst.

De geachte afgevaardigde heeft een rapport toegezegd, waarvan ook de regering zeer gaarne zal kennis nemen. Zij is er zich van bewust, dat het vraagstuk van de staatsrechtelijke hervormingen ook aan die zijde van het Rijk inderdaad spoed vereist en zij hoopt te kunnen profiteren van hetgeen dat verslag haar leren zal. De geachte afgevaardigde de Heer De Zwaan heeft gevraagd of door de behandeling van het Indonesische vraagstuk de verlangens en de aanspraken van de Westindische Gebiedsdelen niet te zeer werden veronachtzaamd. Zij zijn geenszins vergeten, mijnheer de Voorzitter. U herinnert zich hoe in artikel 6, eerste en tweede lid, over de plaats van Suriname en de Nederlandse Antillen in het hervormde gemeenschappelijke staatsverband is gesproken, hoe met name in het tweede lid onverkort is gehandhaafd het recht van Suriname en de Nederlandse Antillen om zelf mede te spreken bij de behandeling van hun plaats in de nieuwe orde en hoe voorlopig, in de gedachtengang ginds gevolgd, tussen Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland door een gezamenlijk lidmaatschap van de unie een innigen band wordt gelegd dan tussen Indonesië en Nederland als twee leden van de Unie. Mocht in ruime kring het gevoel zijn wat, heb ik hem goed beluisterd, de geachte afgevaardigde de Heer De Zwaan heeft medegedeeld, namelijk dat van de kant van Suriname en de Nederlandse Antillen verlangd zou worden provincies van Nederland te worden, dan zou dat, naar het mij voorkomt, juist zeer aansluiten op de conceptie, die in de ontwerpovereenkomst van Linggadjati is gevolgd; dan zou dus niet alleen vergeten zijn, dat ook de Westindische Gebiedsdelen hun aanspraken kunnen doen gelden, maar zou bovendien al een ontwerp zijn gemaakt, waarin zij gemakkelijk de plaats zouden vinden die zij verlangen. Het is volstrekt juist, wat de geachte afgevaardigde heeft opgemerkt, dat in het bizonder Suriname en de Nederlandse Antillen er belang bij hebben om bij de bijeenroeping van de rondetafelconferentie volop mede te spreken in de bepaling van hun plaats in het te hervormen Koninkrijk en in de staatsvorm, waarin het gemeenschappelijk staatsverband zal worden belichaamd.

het nieuws van vandaag

Dit is een grote dag. 10 Maart 1947 begint de conferentie van Moskou. Het regent natuurlijk telegrammen uit Moskou. Er zijn wel niet veel journalisten toegelaten, doch de heren die er zijn doen hun best. Het meest opvallend is wel dat niemand meent, dat het een succes zal worden, de toon is algemeen „we komen toch niet klaar", hoogstens komen we klaar met een vrede voor Oostenrijk en dat zou al véél zijn. En verder scheen er iets nieuws, men spreekt allemaal over de noodzaak van een pact tegen Duitsland voor 25, 40 of zelfs 50 jaar waarbij men belooft Duitsland geen kans meer te geven. Het is eigenlijk geen nieuw geluid, het is het voorstel van Byrnes in zijn grote rede te Stuttgart geboren in de herfst van het vorig jaar. Overigens zijn de uitspraken als van Marshall, dat Amerika zich heus Europa zal aantrekken en het oude Europa niet zal vergeten, naast zeer onbelangrijke mededelingen, als dat het sneeuwde, dat de pakjesdragers blauwe pakken aan hadden, dat Visjinky grapjes maakte vóór de trein aankwam enz., dat is zo de Amerikaanse journalistiek, die men ieder week kan proeven in „Time" enz.

Onze interesse moet uitgaan naar Moskou, Curaçao is er bij geinteresseerd. Natuurlijk, het zal er wel niet genoemd worden (dat is lang geleden dat Curaçao genoemd werd op een vredesconferentie, het was op de vredesconferentie van Munster in 1648 toen Holland Curaçao kreeg, dat is dus volgend jaar 300 jaar geleden) doch het is een wereldquaestie, hoe het daar afloopt, niet slechts voor Holland dat zijn grenscorrecties vroeg en zijn economische eisen stelde, doch voor de wereld, en voor de veel wereldvreemden van dit eiland nu eenmaal ook.

Journalisten, terugkomend uit Java, zien het verlangen naar vrijheid, zien ook dat men niet tegen Nederland is. Het volk weet wel beter, men is ook niet tegen de taal.

In Mexico zucht het volk onder de ramp, die de gehele rijkdom van Mexico bedreigt, nl. de mond en klauwzeer onder het vee.

In Lake Success schijnt men klaar te komen en gaat het onderwerp atomaire energie weer in zijn geheel terug naar de commissie voor atomaire energie. Die fout is dan hersteld, maar de zaak is zodoende nog niet tot een oplossing gebracht, zo staan de standpunten nog straffer tegenover elkaar en kan men zich afvragen, of men niet nog verder van een oplossing afraakt!

Polen en Tsjecho-Slowakije zullen vandaag een vriendschapsverbond sluiten.

„Prof. de Zwaan heeft het verkeerd begrepen" zegt de Surinaamse pers, net als wij zeiden!

Onze oorlogsboot nadert.

CONFERENTIE GEOPEND.

De conferentie is geopend. Er stond maar een handje vol mensen voor de ingang, toen de Grote Vier aankwamen. Er was niets van de pracht van Parijs, noch van de eerbetogingen van New York. Er stond wat sneeuwruimers te kijken; de filmoperateurs hadden hun aandacht getrokken (Moskou, (AP) 10.3).

CONSISTORIE.

In het geheim consistorie stemden de kardinalen over de heiligverklaring van Nicolaus van Flue van Zwitserland, van Louis Grigon de Monfort, Michael Garicoits, stichters van de Congregatie van de priesters van het Heilig Hart en Giuseppe Gafasso. Het palium werd toegekend aan den Aartsbisschop van Ciudad Trujillo(Vaticaanstad, (AP) 10.3).

WERELDNIEUWS.

Er was een aardschok, die drie minuten aanhield in Noord-Brazilië. De ex-koning van Joegoslavië Peter werd door de regering van al zijn goederen beroofd, hij verloor het burgerschap.

De gezant van Amerika in Uruguay moest wegens gezondheid ontslag vragen aan Truman.

Gedurende het weekeinde werden er in Palestina negen personen gedood.

In het kanaal brak een Grieks kolenschip door midden.

De Engelse regering haalt wel een meerderheid in het parlement

Haya de la Torre de leider van Peru is sterk voor een conferentie van al de republieken van Amerika. Europa heeft ons laten zien, hoe men cultuur moet opbouwen en hoe men zijn cultuur moet vernietigen, meende hij. ((AP) 9.3).

SAMOA-EILANDEN.

In Lake Success weet men te berichten, dat de bewoners van de Samoaeilanden autonomie willen hebben, maar dan onder bescherming van Nieuw Zeeland (Lake Success, (AP) 10.3).

MARCUS ANTONIUS COLLONA †.

De 66-jarige Prins Marcus Antonius Collona, assistent bij de Pauselijke troon, stierf in Rome. Hij was langdurig ziek; men beschouwt hem als een van de vertegenwoordigers van de oude adellijke families van Rome (Rome, (AP) 10.3).

GEBED IN MEXICO.

De aartsbisschop in Mexico Mons. Martinez, riep het volk van Mexico op om te bidden, daar Mexico wordt getroffen door een nationale ramp, de ziekte onder het vee. Reeds vele families, door verlies van vee tot armoede komen, gingen tot ongeregeldheden over (Mexico, (AP) 10.3).

Nieuwe boeken

De boekenmarkt in Nederland wordt weer ruimer. „Holland leeft weer, Holland streeft weer" C. P. M. Romme kwam uit met een boek „De onderneming als gemeenschap". Schermerhorn publiceerde zijn rede „Nederland in de Wereld". Hermesdorf gaf zijn „Schets der uitwendige geschiedenis van het Romeinse recht" aan de drukpers.

De nieuwe Nederlandse zalige zuster Derks kreeg haar biographie. Pater Verschure schreef haar leven. De „Ensie" encyclopedie begint uit te komen, doch dit is voor katholieken voorbehouden lectuur! De kerkboeken van Helmer krijgen maar steeds weer herdrukken ook verscheen er een kerkboek in verzen van de hand der heren Kuitenbrouwer en Smit. We zien de kinderen al declameren in de kerk, ze kunnen vast niet meer stilzitten. Catharisa van Siene kreeg weer een derd in Nederland vier studies ling van het werk van Leclercq.

Duns Scotus wordt ook bestudeerd in Nederland vier studie verschenen er over hem. De oorlog en de Indische quaestie doen verschillende brochuren verschijnen. In een boek dat tot titel draagt „Het rijk der Nederlanden buiten Europa" van de schrijver Sneller, moet natuurlijk ook over Curaçao gesproken worden, we kennen dit werk nog niet. A. Donker schreef een critiek op de moderne letterkunde met de veel betekende titel „De vrijheid van den dichter en de dichterlijke vrijheid." Als u de titel begrijpt, dan moet u ons dat toch eens mededelen!

Aart van der Leeuw kreeg zijn proefschrift. Een gevoelig mens, die van grote waarde werd voor onze letterkunde. Herman Gorter werd herdacht in een groot werk, „de roep van Mei" klinkt dus nog.

Een boekje van 16 bladzijden geschreven door E. Vrieze belooft u de nieuwe spelling in een half uur te leren.

Veel dichtbundels verschijnen er zoals die van Schreuers „Odyssee van het kind Margreet".

Vertaald werden Baum Tolstoi, Sinclair, Heine, Ehrenburg.

Dr. Euwe schreef een serie boeken over het schaakspel, terwijl het Nederlandse elftal een geschiedenisboek kreeg: „Voetbal prestaties in Oranjeshirt".

Newman leeft ook in Nederlandse gedachte zoals blijkt uit vertalingen van Prof. Pompe.

Het boek van Bergen over kinderen en hun moeilijkheden kreeg een derde druk. Wist u dat „Meisjes luisteren eens" het bracht tot een tiende uitgave? Mevr. Schelfhout van der Meulen gaat door en schreef nu weer „Opbouw".

Iemand als Prof. Geyl, die men kent, om zijn nationale groot Nederlandse gedachte in zijn werken, gaf een boek over Napoleon waarbij hij naging, hoe de man in de geschiedenis werd verheerlijkt (en uitgescholden), ook J. Presser schreef een werk over Napoleon een werk van 600 blz.

De geschiedenis van de philosophie van Prof. Sassen kwam tot voltooiïng en men ziet nu geregeld de herdrukken van dit werk. De man van de magnetische opnamen per duikboot Vening Meines deed ook zijn bevindingen het licht zien. Er verschenen weer boeken over figuren als Frans Hals en Beethoven. Ook kwam er een boek over de sluipmoordenaar nummer een. Raadt u wie dat is? Dat is de t.b.c.. Verder kunt u de jachtwet uitgelegd krijgen, en de wet op het collectieve arbeidscontract. U kunt een nieuwe inleiding op het belastingsrecht aanschaffen. Mensen als Erasmus en de Groot werden belicht als figuren die ons nog wat te zeggen hebben in de twintigste eeuw.

Een figuur als Prof. Gerard Brom blijft toch vol „brio", de man schreef tijdens de oorlog een groot tweedelig werk over Dr. Ariens, die hij lieft heeft, daarna volgde nog een werk over hen, die de geschiedenis van de Nederlandse letterkunde hebben beoefend, dat was dus een soort van geschiedenis van de geschiedenis van de Nederlandse letterkunde. Nu komt hij weer uit als apologeet en schreef: „Gesprek over de eenheid van de kerk", waarvoor Prof. Kreling een inleiding schreef. In het Belgenland is een uitgeverij, die ons een interessante historische reeks geeft. Er kwamen reeds uit Paus Adriaan VI, Philips II en Maria van Bourgondiën. Pieter van de Meer de Walcheren schreef een boek, dat de achtste druk heeft „Mensen en God" (Men moet daarin zijn voorzichtig oordeel nalezen over de arme Albert Helman, een tragische, die veel beloofde).

Een geweldig werk is de kerkgeschiedenis van Noord-Nederland door Rogier, een werk dat uitkwam in twee delen, die u op straat niet onder uw arm kunt dragen. Het speelt zich vooral af om het tragische probleem dat Nederland zag: de afval van de Moederkerk en de visie van deze man is wel zeer verhelderend, de dwang is wel verschrikkelijk geweest. Wanneer de staat zich met de godsdienst inlaat op deze wijze, wat een bijna verschrikkelijk macht. Men kan dit boek niet zonder ontroering lezen wat al schoons ging zo verloren en Nederland zal het nu beter zien hoe het kwam. Inderdaad zulke werken zijn van invloed op ons geestelijk leven. Dit korte overzicht laat ons zien. „Holland leeft weer, Holland streeft weer", en Curaçao kan er weer van mee genieten!

CURAÇAO

WIJ ONTVINGEN

De statuten van de „Curaçaose Hulpapothekers Vereniging".

NIEUW BESTUUR.

Het nieuw bestuur van de Ambtenaren Bond is als volgt samengesteld:

Voorzitter: Mr. I. C. Debrot, Departement Sociale en Economische Zaken; Onder-Voorzitter: K. H. Waalraven, Administratie van Financiën; Secretaris: Drs. E. M. Newton, Departement Sociale en Economische Zaken; 2e Secretaris: W. A. Palm, Gouvernements Secretarie; Penningmeester: E. M. Römer, Inspectie der Belastingen; 2e Penningmeester: Mr. W. R. Boom, Parket Procureur Generaal; Commissarissen: J. C. Verroen, Accountantsdienst; B. Ph. Römer, Secretarie; R. C. Bos Verschuur, Lands Radio- en Telefoondienst.

„GAAT BINNEN DOOR DE POORT VAN PARIS".

Dikwijls hebben we geschreven „Gaat binnen door de poort van Paris", om eens een kijkje te nemen, wat voor woningnood er is op Otrabanda. De poort van Paris bestaat niet meer, geheel Paris bestaat niet meer, doch wat er achter ligt bestaat nog wel. Nu kan men het zien, hoe mooi, hoe schoon in de twintigste eeuw!

Laten vooral ook de particulieren hun best doen, mede te bouwen, schoon te houden, koralen af te sluiten, vuilnishopen niet te laten liggen. De poort is er niet meer, de toegang is gemakkelijker, gaat er binnen en ziet hoe schoon, wat een krotten.

PERSBERICHT.

Vrijdagochtend, de 7e Maart 1947, maakte Pastor Vilhelm Vilhelmsen M.A., General-Secretary of the Norwegian Seamen's Mission, die op inspectiereis is en daarbij ook Curaçao een bezoek bracht, zijn opwachting bij Zijne Excellentie den Heer Gouverneur.

BOVENWINDEN.

De Z. Eerw. Pater A. Burgemeester zal voor de vereniging Frassati een lezing houden over „Bovenwinden". Hij kent die eilanden na een verblijf van jaren.

VOOR ENGELS SPREKENDE KATHOLIEKEN.

Woensdag 12 Maart a.s. zal er om 7.30 uur n.m. een Engelse oefening met preek gehouden worden in de Kerk van Pietermaai. Alle Bovenwindse katholieken zullen daar zeker aanwezig zijn.

EEN BELOFTE INGELOST.

In zijn troonrede had de Gouverneur in April van het vorig jaar beloofd, dat de arbeidsbemiddeling zou geregeld worden, die belofte is nu ingewilligd het ontwerp is er. Men ziet, dat de taak van dit instituut ook in het laatste punt op het terrein van de inspectie komt. We zijn bang dat het verwarrend zal werken.

De gewoonte om alles met letters aan te duiden komt er bij ons gouvernementje ook in. Dit wordt de C.A.B., het is niet het Curaçaos autobedrijf, noch ook de Curaçaose athletiek bond, doch een het niet instituut voor arbeidsbemiddeling.

Landsverordening houdende bepalingen met betrekking tot de openbare arbeidsbemiddeling.

De arbeidsbemiddeling in dit Staatsdeel is tengevolge van de gelukkig grote en voortdurende vraag naar arbeidskrachten tot heden niet tot ontwikkeling gekomen.

Nochtans is, gelijk de Gouverneur in zijn rede ter opening van de Statenzitting op 3 April 1945 aankondigde, het wenselijk, een instantie in het leven te roepen, welke tot taak heeft de ontwikkeling van de arbeidsmarkt te bevorderen en zonodig in geregelde banen te helpen leiden.

Een zodanige instantie kan aan werkgevers en werkzoekenden zodanige inlichtingen verstrekken, welke betrokkenen in staat stellen, effectiever en sneller tot een resultaat te komen.

Ook in verband met de beroepskeuze en het bevorderen van de vakopleiding kan een dergelijke van Overheidswege geleide bemoeiïng, in een omgeving, waar, afgezien van de grootindustrie, de bevolking zo sterk op de handel geconcentreerd is, van nut zijn. Temeer, waar ook particuliere arbeidsbemiddeling, tengevolge o.a. mede van bovengenoemde omstandigheid, nog niet tot ontwikkeling is gekomen.

De opzet van het ontwerp zelf is eenvoudig, evenals de gedachte werkwijze. De toekomst zal leren, welke ontwikkeling deze tak van Overheidsbemoeiïng nemen zal. De Gouverneur vertrouwt, dat toelichting der artikelen overbodig is.

Het C.A.B. heeft tot taak:

a) de bevordering van bemiddeling bij vraag en aanbod op de arbeidsmarkt in het Staatsdeel;

b) de leiding der arbeidsbemiddeling van en naar het buitenland;

c) het verzamelen en verstrekken van gegevens omtrent de stand der arbeidsmarkt in het Staatsdeel en in het buitenland;

d) het verzamelen van gegevens ten behoeve van de statistiek der beroepskeuze;

e) de samenstelling van een jaarlijks verslag omtrent de openbare arbeidsbemiddeling in het Staatsdeel Curaçao;

f) de openbare voorlichting bij beroepskeuze;

g) het bevorderen van de vakopleiding.

RECEPTIE.

Ter gelegenheid van het bezoek van den Peruaansen Ambassadeur te Santo Domingo, zal de Heer Alex Curiel consul van Peru hedenavond te zijnen huize een receptie geven.

SPORT

K.S.C.

UITSLAGEN.

Voetbal — Johan Maurits — D.O.W. 3—1; Stormvogels — D.D.S. 2—0; Ecuador — Neptunus 2—1.

SCHIJNDEL KORFBALDAG.

Bito blaast de Victorie.

Ter gelegenheid van het bezoek van de Eerwaarde Zuster Cecile, Algemeen Overste van de Zusters van Schijndel, aan Curaçao, heeft de K.S.C. als dankbetuiging voor hetgeen de Zusters van Schijndel voor de Katholieke Sport op Curaçao gedaan hebben, een korfbaldag georganiseerd voor de verenigingen, die onder leiding staan van de Zusters van Schijndel. De uitverkorenen waren dus: Bito, J.E.S. (Jong en Sterk), K.J.M., Groot Kwartier en Vite.

Tegen 10 uur gistermorgen kwam het hoge gezelschap naar Santa Rosa, alwaar de korfbaldag gehouden werd. Namens het hoofdbestuur van de K.S.C. was aanwezig de heer Smit (de Eerwaarde Pater Brada kwam later in de ochtend). Verder waren er verschillende Paters en Zusters, ook enkele uitgenodigden alsmede leden van de pers en de weeskinderen van Santa Rosa. De Heer Romoldo Hanst, de uitstekende scheidsrechter voor korfbal, leidde de spelen naar voldoening van een ieder.

De Heer Pooters, algemeen sportleider van de K.S.C., trad op als ceremoniemeester en opende de ochtend met enkele toepasselijke woorden, waarin hij uit liet komen, dat het de bedoeling van de K.S.C. is om door de Katholieke sport te geraken tot degelijke katholieke vrouwen, die later een voorbeeld voor de gemeenschap zullen moeten worden.

De eerste wedstrijd: Bito — Vite. Deze wedstrijd die met een gelijkspel eindigde, was niet geanimeerd. Beide partijen kunnen het stukken beter. Men concentreerde zich op het binnenvak, zodat er geen spanning in het spel kwam. Om tot een beslissing te komen ging men over tot het strafworpen-systeem. Hierbij wist Mej. Silvia Bänffer het beslissende doelpunt voor Bito te maken.

De tweede wedstrijd: J.E.S. — K.J.M. Deze wedstrijd was beter dan de eerste. Vooral de spiritvolle Weeskinderen van Santa Rosa wisten de spanning hoog te houden. Ze doelden dikwijls en verspreidden het spel over het gehele terrein. Ook deze wedstrijd eindigde met gelijkspel. Bij het penaltyschieten kon men evenens niet tot een beslissing geraken. Scheidsrechter Hanst ging toen tossen en J.E.S. won.

Finale: Bito — J.E.S. Deze wedstrijd was het hoogtepunt van de morgen. Noch Bito noch J.E.S. gunden elkaar het minste. De vlugge Weeskinderen deden de Bito-meisjes aardig transpireren. Zij hadden aan open spel waar Bito niet gewoon is. Eerlijk gezegd, J.E.S. was de overwinning waardig, doch bij het penaltyschieten kwam weer Mej. Silvia Bänffer met het beslissende doelpunt en Bito blies de victorie.

Na afloop der wedstrijden hield de Eerwaarde Pater Brada een rede, waarin hij het gezegde van den Heer Pooters aanhaalde en de nadruk legde op de vele werkzaamheden, die door de Eerwaarde Zusters van Schijndel voor de Curaçaose Katholieke Sport gedaan hebben. De prijzen werden vervolgens door Moeder Cecile uitgereikt. De Weeskinderen van Santa Rosa boden de Eerwaarde Moeder namens haar korfbalclub een bal aan, die als herinnering moet dienen aan haar verblijf op Curaçao en haar bezoek aan Santa Rosa. Ook Romoldo Hanst wou niet achterblijven en bood Moeder Cecile een persoonlijk cadeau aan.

Na afloop defileerden de clubs langs de eretribune.

Een grote dag voor de K.S.C.

OPENING COMPETITIE 1947 C.V.B.

Vitesse versloeg Jong Holland op misterieuze wijze.

Daar de voorzitter van de C.V.B., de Heer Leon Weber wegens ziekte verhinderd was te komen, opende de tweede secretaris de Heer Quast de middag met enkele woorden. De wedstrijd begon en voor half-time wist Jong Holland twee maal te scoren. Na half-time was er een onenigheid tussen scheidsrechter en spelers bij het fluiten van een penalty. De Scheidsrechter bleef bij zijn beslissing en stuurde Matrona wegens onsportiviteit het veld uit. Bij het schieten van de penalty werd een steen naar de bal gegooid welke incident door de scheidsrechter niet werd geconstateerd. Verder waren er nog twee penalty's, waarover wij niet zullen uitweiden en het alles maar aan het geweten van den scheidsrechter overlaten.

Een van deze penalty's werd op ongelooflijke wijze door Hato tegengehouden. De wedstrijd eindigde in een 4—3 overwinning voor Vitesse.

SURINAME

SURINAME.

De West meldt, dat de heer Bos Verschuur een rede heeft gehouden in de staten tegen de Porto Ricijn, die graag Porto Ricijnen naar Suriname ziet vertrekken en die genegen is om Suriname te kopen (!) Hij noemt hem een „fantast", en komt voor zijn land op. Padro, die er om vroeg maar naar Suriname komen, om mee te helpen Suriname op te bouwen.

ONS KONINKRIJK

HET IS ANDERS.

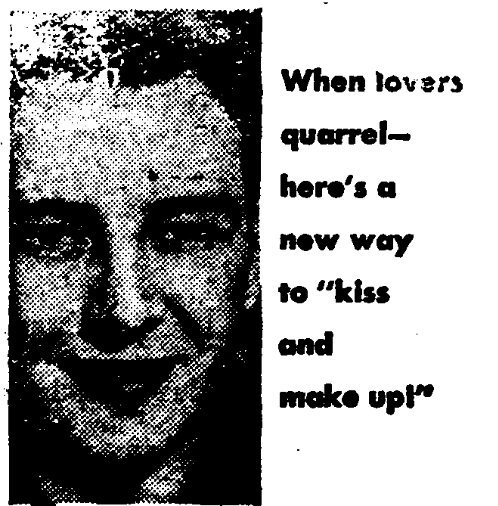
Zeven Nederlandse journalisten gaven bij hun terugkomst van Batavia na een zitting van de K.N.I.P. te Malang te hebben bijgewoond, een communiqué uit, waarin zij een verklaring geven over de toestanden der binnenlanden zeggende, dat de nationale revolutie in Indonesië niet uitsluitend een zaak is van de povenste bevolkingslagen, doch van de brede kringen der Indonesische bevolking die allen naar vrijheid verlangen. Zij verklaren dat er geen hongersnood heerst in de door hen bezochte gebieden maar wel textiel nood. De sawahs zijn beplant, doch niet alle velden worden benut. De vrijheidszin van de Indonesiërs gaat niet gepaard met haat tegen de blanken, aldus de journalisten, integendeel de Nederlandse taal wordt zonder tegenzin gesproken.

Dit communiqué is uitgegeven om tegenover de partijvoorlichting in Nederland geconstateerde feiten en ervaringen te stellen en om beide volken beter voor te lichten (Aneta, 8.3).

VAN SPEYCK.

Het oorlogsschip Van Speyck kwam in Paramaribo aan voor een visite van enkele dagen (Paramaribo, Aneta).

[Naar we vernemen heeft men de aankomst van het schip op Curaçao geplaatst op 19 Maart as. — Red.]

De buitenlandse dienst

Iets voor jongens van Curaçao? Voor toelating persoonlijkheid en hoge graad van ontwikkeling vereist.

De Heer C. Vreede, secretaris der commissie, belast met het onderzoek naar de geschiktheid en bekwaamheid voor de Buitenlandse Dienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, heeft onlangs iets verteld over de „Toelating tot de Buitenlandse Dienst". Om de grote belangstelling, waarin deze dienst zich al in het land mag verheugen, hebben wij zijn rede in onderstaande kolommen opgenomen.

Nog steeds weet een ononderbroken stroom van mensen van allerlei achtergrond zijn weg te vinden naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken om de wens te kennen te geven,te worden opgenomen in de Buitenlandse Dienst en nog steeds schijnt het gerucht in den lande de ronde te doen, dat aan Buitenlandse Zaken plaats is voor vele vogels van zeer diverse pluimage.

De werkelijkheid is anders. Zeker, na de bevrijding van ons land bestonden gapingen in de Buitenlandse Dienst, die toen juist uit de voormalige diplomatieke en consulaire diensten gevormd werd. Gapingen, die het gevolg waren van de onmogelijkheid, voldoende personeel aan te nemen gedurende de oorlog en van de reorganisatie van de dienst, die de gewijzigde omstandigheden noodzakelijk maakte.

De toelatingseisen.

Die gapingen zijn thans aangevuld. De eigenlijke Buitenlandse Dienst, dus de vroegere diplomatieke en consulaire diensten en de administratieve dienst (de kanselarij, etc.) zijn thans op volle sterkte. Slechts de geregelde aanvulling van de Buitenlandse Dienst met jonge krachten is in de toekomst aan de orde. Onder jongeren verstaat het Ministerie mensen van op zijn allerhoogst 30 jaar. Sollicitanten boven die leeftijd doen naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken een vergeefse gang.

Geheel anders staat het met sollicitanten beneden 30 jaar, die in de Buitenlandse Dienst willen worden opgenomen. Voor hen bestaat er wèl kans, hun komst wordt aan het Ministerie zeer gaarne gezien. Maar — zij moeten zich onderwerpen aan het examen, „het onderzoek naar de geschiktheid en de bekwaamheid voor de Buitenlandse Dienst" kortweg: „het examen Buitenlandse Dienst".

Tot het examen kunnen worden toegelaten jongelieden, die de leeftijd van 23 jaar hebben overschreden en die van 29 jaar nog niet hebben bereikt. Dat is de eerste toelatingseis.

In de tweede plaats moeten zij gezond zijn en in staat om ook binnen de keerkringen dienst te doen. Want de ambtenaar van de Buitenlandse Dienst moet bruikbaar zijn overal ter wereld, waar Nederland vertegenwoordigd wordt. Dat is de tweede toelatingseis.

En in de derde plaats moeten zij beschikken over kennis van de beginselen der economie en van de hoofdzaken van hte Nederlands Burgerlijk Recht, het Staatsrecht, Handelsrecht en Strafrecht en van het Volkenrecht en het Internationaal Privaatrecht.

Deze derde toelatingseis stelt aan de orde de quaestie van de opleiding, die voor de Buitenlandse Dienst noodzakelijk is.

Een opleiding, dus wat het Koninklijk Instituut voor de Marine te Willemsoord voor de Koninklijke Marine is of de Koninklijke Militaire Academie te Breda voor de Koninklijke Landmacht, bestaat niet voor de Buitenlandse Dienst en zal er vermoedelijk ook niet komen. Immers, in de Buitenlandse Dienst zijn mensen van zeer verschillende opleiding bruikbaar en het corps ambtenaren van de Buitenlandse Dienst moet van de rechten te gaan studeren, een ander weer economie, sommigen ook geschiedenis of sociographie. Waar het om gaat, is, hoe men een gevarieerde samenstelling zijn, één opleiding, die op het gehele corps één stempel drukt en de ambtenaren min of meer gelijkvormig maakt, geen recht van bestaan heeft.

Wat moet men studeren?

Dus geen opleiding voor de Buitenlandse Dienst, maar studie. Wat moet men dan studeren? Wat men wil en waarvoor men aanleg heeft. De een zal geneigd zijn studietijd besteedt. Zeker niet, door zich in recordtijd de minimaal vereiste examenkennis eigen te maken, door onbekommerd om wat er verder op de wereld te koop is, zijn eigen — zeer smalle — weg te gaan.

Neen, een verblijf aan een universiteit of hogeschool komt dan eerst tot zijn recht, vormt dan alleen de mensen, die zij bedoelt af te leveren wanneer men zich openstelt voor de vormende kracht, die de ernstige beoefening van het vak zijner keuze — een echt student draagt enkele karaktertrekken van den trappist in zich — en daarnaast de omgang met zijn medestudenten op de gehele persoonlijkheid hebben kan.

En niet omgang alleen met medestudenten en het van vroeger vertrouwd milieu — ook omgang, werkelijk vertrouwelijke omgang met alle lagen der maatschappij, een omgang die tijdens de bezetting voor velen een openbaring is gebleken, is noodzakelijk voor de vorming van den academicus, die iets anders dan studeerkamergeleerde wil worden en een rol van enige betekenis in de maatschappij wil spelen. En dan omgang met niet alleen landgenoten, maar ook met bewoners van andere landen, voorzover dat met de tegenwoordige verkeersbelemmeringen mogelijk is.

Een jongeman, die op deze wijze zijn studietijd met succes heeft besteed — de succesvolle student due — en wiens belangstelling voor de Buitenlandse Dienst niet van vandaag of gisteren dateert, maakt een behoorlijke kans om tot examen Buitenlandse Dienst te worden toegelaten.

En wat dan nog aan zijn kennis van rechten of economie mocht ontbreken, kan hij aanvullen door tentamens, hetzij nà zijn doctoraal examen bij zijn eigen hoogleraren, hetzij buiten universitair verband bij door het Ministerie daartoe aangewezen hoogleraren af te leggen.

Heeft kans te worden toegelaten — want het examen Buitenlandse Dienst is geen examen, zoals andere, waaraan ieder gerechtigd is deel te nemen, die aan de gestelde eisen voldoet. De voorbereiding voor het examen zelf vergt tenminste één jaar studie op het gebied van het Frans en op het Engels, en van actuele, politieke, economische, sociale en culturele vraagstukken. Daarom worden tot het examen Buitenlandse Dienst alleen diegenen toegelaten, van wie men de verwachting heeft, dat zij een goede kans hebben ook inderdaad voor het examen te zullen slagen.

Ook niet-academici.

De academische studie is echter geenszins alléén zaligmakend — het verleden heeft bewezen, dat er zeker ook niet-academici uitstekende diplomaten en consuls kunnen worden. Daarom is de mogelijkheid geopend, voor niet-academici om de nodige rechts- en economische kennis na een privé-studie van ongeveer twee jaar buiten universitair verband te doen blijken. Dat wil echter geenszins zeggen, dat iedereen na twee jaar rechts- en economische studie en een jaar voorbereiding voor het examen, ambtenaar Buitenlandse Dienst kan worden.

Doorslag geeft ook hier weer de persoonlijkheid, die op allerlei wijzen in de practijk gevormd kan zijn, maar die een werkelijk hoge graad van ontwikkeling bereikt moet hebben, wil het Ministerie ertoe overgaan het advies te geven zich drie jaren in de studeerkamer terug te trekken om kennis te verzamelen, die alleen maar voor het examen Buitenlandse Dienst zijn volle rendement kan leveren.

Dit alles brengt natuurlijk kosten, zelfs hoge kosten met zich mede. En geld, eigen middelen behoren niet bij de toelatingseisen. Daarom kunnen onbemiddelden gedurende ten hoogste drie jaar een studiebeurs krijgen van maximum ƒ 200.— per maand.

Ook dit betekent natuurlijk weer niet, dat jongelui, die geen geld hebben om te gaan studeren, zich maar bij Buitenlandse Zaken hebben aan te melden om een beurs te krijgen. Voor beurzen bestaat o.a. de Rijksbeurzen-Commissie en andere instellingen en fondsen. Neen, alleen jongelui, die niet alleen naar eigen, maar ook naar anderer, meer gezaghebbend, oordeel, een toekomst kunnen hebben in de Buitenlandse Dienst, kunnen voor een studiebeurs van Buitenlandse Zaken in aanmerking komen.

Voor een juist recruteringsbeleid is een eerste vereiste, dat het Ministerie een overzicht krijgt van de gegadigden voor de Buitenlandse Dienst, die in de naaste toekomst beschikbaar komen.

Het Ministerie nodigt daarom degenen, die overwegen zich binnen de eerstvolgende vier jaren aan het examen Buitenlandse Dienst te onderwerpen, uit, in de maanden Februari en Maart schriftelijk van hun voornemen kennis te geven. Zij ontvangen daarna een uitnodiging zich persoonlijk aan het Ministerie te komen presenteren. Het spreekt vanzelf, dat men zich door een dergelijke opgave in het geheel niet gebonden behoeft te gevoelen. De bedoeling is slechts een globale indruk te krijgen van de candidatenlijsten der eerstvolgende examens en tevens om door een juiste voorlichting omtrent het examen tijdverspilling te voorkomen.

Tenslotte nog enige mededelingen over het examen en de exameneisen. Het examen wordt eens per jaar in de maand April afgenomen en omvat de talen: Nederlands, Frans, Engels, Duits en verder de algemene bekendheid met het Koninkrijk, het wereldgebeuren en actuele politieke, economische, culturele en sociale vraagstukken. Er is een schriftelijk en een mondeling gedeelte. Het schriftelijk gedeelte omvat een Nederlands opstel over een politiek of economisch onderwerp en een vertaling uit het Nederlands in het Frans en in het Engels. Voor het mondeling gedeelte is vereist, vlotte conversatie in de Franse en Engelse talen, enige kennis van de Duitse taal, couranten, tijdschriften- en boekenkennis der nationale en internationale politiek en economie en verder een brede algemene ontwikkeling met name op cultureel en sociaal gebied. De voorbereiding van het examen duurt zeker één jaar.

C.

Staten van Curacao.

Vergadering op Woensdag, den 11den Maart 1947, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1o. Ingekomen stukken.

2o. Slot der rekening over het dienstjaar 1937. (1946-1847-11).

3o Landsverordening tot aanvulling van de landsverordening van den 1sten April 1939, houdende toekenning van reis- en verblijfkosten aan de leden der Staten van Curaçao (P.B. 1939 no. 17) zoals aangevuld bij de landsverordening van den 18den Maart 1946 (P.B. 1946 no. 49) (1946-1947-33).

4o. Landsverordening tot wijz. en aanvul. van het Wetboek van Strafvordering voor Curaçao (P. B. 1914 no. 21) zoals dit sedert is gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de landsverordening van den 21sten November 1939 (P.B. no 128) (1946-1947-47).

5o. Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van den 31sten December 1946 (P B. 1946 no. 194) tot het heffen van opcenten op het bizonder invoerrecht op benzine. (1946-1947-50). no 8) (1946-1947-51).

6o. Landsverordening tot aanvul. van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P. B. 1945

7o. Landsverordening tot wijziging van de „Uitvoerverbodenverordening 1944" (P.B. 1944 no. 117) (1946-1947-52).

8o. Landsverordening tot wijz. en aanvul. van het Besluit van den 13den Juli 1942, houdende regeling van de uitgifte van muntbiljetten (P.B. 1942 no. 129) zoals bekrachtigd onder wijziging en aanvulling bij landsverordening van den 15den Mei 1943 (P.B. 1943 no. 72) (1946-1947-53).

De Griffier.

Radio Nederland in liquidatie getreden.

De stichting „Radio Nederland" in overgangstijd" — een minder welkom element in de tijd van wrijving om het radiobestel — is thans op aanwijzing van minister Gielen in liquidatie getreden. Zij heeft een maand gekregen tot het afdoen van zaken; daarna, op 15 Februari a.s., zal de Nederlandse Radio-Unie optreden. Aan het hoofd zal staan mr. L. A. Kesper, commissaris van H. M. de Koningin in de provincie Zuid-Holland. In zijn qualiteit van regeringscommissaris heeft hij grote bevoegdheid ontvangen: de leiders uit de bestaande Omroepverenigingen zullen hem als deskundigen ter zijde staan.

Van 15 Februari a.s. af, Nederlandse Radio Unie.

Omdat de practijk heeft bewezen, dat slechts weinigen het ingewikkelde kluwen, dat in Hilversum is ontstaan, weten te ontwarren, kan het zijn nut hebben te omschrijven, welke de consequentie is van de door minister Gielen te nemen maatregelen in de eerstkomende tijd.

De Nederlandse Radio-Unie, waarin geen der vier directeuren van de Stichting in liquidatie zitting heeft, wordt gevormd door de Omroep-verenigingen, die sedert de bevrijding een Federatie hebben gevormd, maar die zich toen niet konden ontplooien. In de Unie zal ook mogen delen het I.K.O.R., het interkerkelijk overleg inzake de radio. Maar de vraag is, of dit aanbod zal worden aanvaard.

Ongeveer drieduizend zenduren zullen gewijd zijn aan gemeenschappelijke uitzendingen. Een programmaraad, die over deze zenduren zal gaan, wordt gevormd door dertien leden, van wie acht leden worden benoemd op voordracht van de Omroeporganisaties door elk van hen twee.

De minister van Onderwijs heeft, naar ons wordt medegedeeld, bedongen, dat de bestaande studio's met hun volledige installaties door de Unie belangeloos kunnen worden gebruikt. Daartegenover staat, dat de Omroep-verenigingen het recht van veto zullen behouden, zodat niets zal worden uitgezonden, wat in strijd is met hun levensbeschouwingen.

Behalve de vier bekende omroeporganisaties zal waarschijnlijk ook de V.P.R.O. deel uitmaken van de Radio-Unie, en evenzeer enige andere bestaande, of nog te stichten radioverenigingen. Maar dan moeten deze laatste kunnen beschikken over zestig uur zendtijd en over een machtiging van uitzending. Zal een eventuele aanvrage van communistische zijde daaraan voldoen?

In de persoon van de Regeringscommissaris zullen de leiders der Omroep-verenigingen ongetwijfeld vertrouwen kunnen stellen. Want mr. L. A. Kesper heeft reeds als voorzitter van de Stichting bewezen objectief te staan en gevoelig te zijn voor het zo nodige rechtsherstel. Maar omdat hij in hoofdzaak bezigheid heeft met het commissariaat van H. M. in Zuid-Holland, zal hij moeten kunnen rekenen op deskundigen en objectieven steun van een secretaris-generaal. En nu is men in Radio-kringen er over bezorgd, of de huidige secretaris van de Stichting wel de meest onbaatzuchtige vertegenwoordiger zal zijn.

Met grote bevoegdheid uitgerust, zal de Regerings-commissaris stellig naar recht en billijkheid ook verder de radio-strijd beheersen en hopelijk voeren tot een bevredigend einde in de te verwachten radio-wet. Zover is het natuurlijk nog lang niet. Want er zal heus nog wel een lange tijd verstrijken, vooraleer de radio-wet, die in voorbereiding is, door de Volksvertegenwoordiging kan worden aanvaard.

In de periode, die nu is ingetreden, zal mr. Kesper ongetwijfeld voor moeilijkheden en gevoeligheden komen te staan. Bijvoorbeeld de personeelsquaestie geeft daartoe wel aanleiding. Reeds werd de technisch-directeur Madsen van de Stichting Radio Nederland op preparatief gesteld: de economische directeur Nolet zal nog slechts aanblijven in de korte termijn van liquidatie en de directeur van de Wereldomroep v. d. Broek zal zich moeten bepalen tot het werk van de P. C. J.; hij zal dus evenmin delen in het nieuwe directorium. Van den programma-directeur dominee Spelberg is reeds bekend, dat hij terugkeert als leider van de V.P.R.O.

En wat betreft het lagere personeel van de Stichting: dit zal voor zover mogelijk de nieuwe Radio-Unie gaan dienen, of terugkeren tot de Omroepverenigingen, waar zij een functie hadden vóór dat de nat.-soc. Nederlandse Omroep in de aether was gekomen.

Het zou kunnen gebeuren, dat sommige personeelsleden worden uitgeschakeld, omdat zij te zeer een nationale omroep hadden voorgestaan. Maar dit zal voor de Omroep-verenigingen niet als motief kunnen gelden. Tot meer zekerheid van die personeelsleden zullen zij zich mogen beroepen op een in te stellen Commissie van bemiddeling.

Men ziet, dat de nodige waarborgen zijn getroffen, om deze laatste overbrugging naar de uiteindelijke radio-vrede niet te doen wankelen.

De verschillende directeuren van Omroepverenigingen, met wie wij spraken over de nieuw geschapen toestand, toonden zich allen bereid den Minister in deze nieuwe overgangstijd bij te staan — óók, om verantwoordelijkheid te dragen. En wat de luisteraars met genoegen zullen vernemen: wanneer deze aangelegenheid ook financieel is geregeld, zal de qualiteit van de uitzendingen aanmerkelijk verbeteren. Dat kan o.i. zelfs mogelijk zijn met minder gelden, dan waarover de Stichting zo rijkelijk kon beschikken.

Een nog op te lossen quaestie schijnt ons die van de „Wereldomroep en de „Buitenlandse Strijdkrachten". In elk geval zal de Minister deze beide onderdelen van het radio-bestel onder de Unie moeten brengen, wil hij verzekerd zijn van een eerlijke oplossing.

Hilversum A. v. O.

Een Lokvogel van de S.D.

Doodstraf geëist tegen 25-jarig meisje.

In een fel requisitoir heeft de advocaat-fiscaal bij het Biezonder Gerechtshof te Amsterdam, Mr. A. H. van der Veen onlangs tegen de 25-jarige Sonja van Hesteren uit Hengelo, die tijdens de bezetting in Amsterdam als een der lokvogels van de Duitse S.D. agenten Ruehl en Viebahn verscheidene goede vaderlanders in de val heeft laten lopen, de doodstraf geëist.

Het bewijs was niet moeilijk te leveren, de verdachte erkende bijna alle feiten, waarover zij thans veel berouw vertoonde. Het Hof had haar ter verdediging gelegenheid gegeven een uitvoerig rapport over haar eigen jeugd samen te stellen. Hieruit bleek o.m. dat Sonja door haar moeder was verwaarloosd, door een achternicht besmet werd met nationaal-socialistische ideeën, lid werd van de Jeugdstorm en zo verzeild geraakte bij Lippmann Rosenthal in Amsterdam, waar ze geen lering trok uit het lot, dat ze met eigen ogen de Joden zag ondergaan. Tenslotte solliciteerde ze in 1943 als typiste bij de S.D. en werd „polizei angestellte". Bij de oprichting van het „Sonderkommando" werd zij een der actiefste lokvogeltjes van Viebahn en Ruehl.

„Ik vond in die tijd de daden van Schaeck Mathon aan, „inderheel fout", erkende zij en barstte in tranen uit.

„U moet trachten flink te zijn", maande de president, Mr. F. W. van Schaeck Mathon aan, „indertijd hebben er door uw toedoen zoveel mensen moeten huilen."

Door haar ietwat gebogen en schriele figuur, haar blozende gezicht en haar lange blonde haren, maakte het meisje een goedaardige en wat simpele indruk, die bij haar aanstaande slachtoffers meestal illegale strijders, gemakkelijk vertrouwen won. Hoewel niet het volle licht op haar practijken kon worden geworpen, waren toch vijf gevallen bekend, waarin zij er door geraffineerd opgezette vallen in was geslaagd Nederlanders door de S.D. te laten arresteren. Veelal waren dit mensen, naar wie Viebahn reeds enige tijd tevergeefs had gezocht en die zij hem thans in handen speelde. Zo vertelde een 27-jarige vroegere verpleegster van het W.G., Mejuffrouw C. G. J. Smeenk, hoe zij op een dag de boodschap van den portier had gekregen, dat „een vriendin had opgebeld, die haar om vijf uur bij de uitgang van het ziekenhuis met een bos narcissen in de hand zou opwachten". Zij trof er inderdaad de haar toen onbekende Sonja van Hesteren aan, die haar vertelde, dat zij een vriend van de verpleegster in de trein had gesproken. Deze zou haar gezegd hebben zich tot mej. Smeenk te richten voor een onderduikadres. Onmiddellijk daarop verschenen twee Duitsers, die mej. Smeenk arresteerden en voor de vorm eveneens hun eigen handlangster. Beide meisjes zaten even later in de Euterstraat, waar Viebahn de verpleegster een verhoor afnam en Sonja van Hesteren het verhaal op een schrijfmachine typte......

Mej. Smeenk werd naar een concentratiekamp gestuurd, maar keerde levend uit Duitsland terug.

Minder gelukkig liep het af met een zeer verdienstelijk illegaal werker, den heer H. Dienske, alias de Ridder, die in een concentratiekamp is overleden. De verdachte had hem opgebeld met de mededeling, dat zij een dochter was van een politiek gevangene en in een waslijstje van haar vader een bericht voor Dienske had aangetroffen Dienske had geen argwaan en liep in de val. Zijn vrouw die met vijf kinderen is achtergebleven legde hierover als getuige verklaringen af.

Bij andere gelegenheden deed verdachte in overleg met haar Duitse supérieuren dienst als het verliefde meisje op het Amstelstation, waarbij zij en passant gesprekken afluiterde, fungeerde ook als tafeldame, bespionneerde al wandelende in het Vondelpark de gedragingen van andere door de Duitsers verdachte personen, die daar besprekingen voerden.

Bovendien waren er schriftelijke getuigenverklaringen van mensen, tegen wie de verdachte zich op haar werk had laten voorstaan en noemden haar collega's bij de S.D. haar unaniem als de actiefste. Tegen het einde van de oorlog was zij in Duitsland terecht gekomen, waar zij bij de Noordamerikanen in dienst trad, dit had haar de schellen van de ogen doen vallen.

„Dit is geen onnozele hals" zeide de advocaat-fiscaal, „zij heeft van nature een misdadig karakter en heeft van het plegen van laaghartig en geraffineerd verraad haar beroep gemaakt. Zij was als lokvogel voor de S.D. een prima kracht en is dit geworden na rijp overleg". Daarna eiste hij de doodstraf.

Eerste sociale week Santo Domingo

Officieel verslag

III. RESOLUTIES.

Het privaat eigendomsrecht is een fundamenteel, onvervreemdbaar recht en kan door geen enkele regering worden afgeschaft. Toegegeven, dat een zekere graad van staatseigendom noodzakelijk is, is het een eerste eis te zorgen voor een zo ruim mogelijke verspreiding van het privaatbezit.

Wijd verspreid eigendom moet aangemoedigd worden door de individuen, de organisaties en de regeringen. Privaat bezit is de economische grondslag van de persoonlijke onafhankelijkheid, van de kracht der familie, van de saamhorigheid en de sociale verantwoordelijkheidszin. Geen enkel collectief systeem kan de privaateigendom vervangen. Niettemin kan het gebeuren, dat deze privaateigendom, wanneer ze geconcentreerd is in handen van weinigen, een wanorde veroorzaakt, waaraas een einde gemaakt moet worden.

De privaat-eigendom, hetzij deze in handen is van weinigen dan wel van velen, wordt gelimiteerd door de wetten van de rechtvaardigheid en de eisen van de sociale rechtvaardigheid. Het instituut van de privaateigendom bestaat niet alleen voor het welzijn van die haar bezitten, maar ook voor dat van hun medemensen. Hetzelfde is het geval met de arbeid, welke een individu praesteert, De arbeid, evenals de eigendom, wordt gelimiteerd door de wetten van de rechtvaardigheid en van de sociale rechtvaardigheid.

Het familieloon is een fundamentele eis voor den arbeider, waaraan op de eerste plaats door de industrie moet voldaan worden. De inkomsten van de private personen en de prijzen van de noodzakelijke levensmiddelen moeten zo gebalanceerd worden, dat de ononderbroken werkgelegenheid en de overvloedige productie gewaarborgd zijn.

Het grote probleem is, hoe iedereen een behoorlijke levensstandaard kan bereiken en eigenaar kan worden. Er zijn vele methodes om dit doel te bereiken, en iedere goede methode beïnvloedt alle anderen.

Voor de arbeiders moet het toetreden tot een arbeidersorganisatie even normaal beschouwd worden, als het behoren tot de nationaliteit van een land. De arbeidersorganisatie is het noodzakelijk middel, niet alleen om den arbeider te beschermen tegen de hebzucht of de onwetendheid van den patroon, maar ook om van den arbeider een bezitter te maken en om te bewerken, dat patroons en arbeiders, in onderlinge samenwerking en met de hulp van de regering, heel het economisch leven kunnen leiden ten voordele van de nationale gemeenschap.

Sociale verzekering in geval van mogelijke werkeloosheid, bij ongevallen, ziekte en ouderdom, behoort een groot onderdeel te vormen van de politiek van welke regering ook.

Het systeem van kindertoelage, boven de betaling van het gewone salaris, in het geval van grote afmilies, behoort ook aangenomen te worden.

Een andere maatregel, die aangemoedigd moet worden, is het bouwen van woonhuizen, hetzij van regeringswege, hetzij door privaat initiatief of door middel van cooperatieven.

De werkliedenorganisatie in de Caraibische zone hebben een ongelijke ontwikkeling gehad; zij behoren echter overal sterk te zijn.

(In sommige landen worden deze arbeidersorganisaties beheerst door leiders, die verklaren, dat het hun bedoeling is de privaateigendom te vernietigen voor het welzijn van de arbeidersstand; maar in werkelijkheid gebruiken deze leiders de arbeidersorganisatie en -beweging in het geheel niet ten voordele van de verbetering van deze arbeidersstand.)

De collectieve arbeidscontracten, wat betreft lonen, arbeidsuren en arbeidsvoorwaarden, zijn op zichzelf niet voldoende. Iedere tak van industrie moet aldus op democratische wijze zichzelf organiseren als een volledige eenheid, om haar eigen leven volledig te regelen en, in overeenstemming met de leer van de grote Pauselijke Encyclieken, moeten alle takken van industrie en alle beroepen, aldus georganiseerd, samenwerken, voorzover zulks wenselijk is met behulp van de regering, om het economisch leven in overeenstemming te brengen met de zedewet, om aldus te komen tot een harmonisch samengaan van iedere tak van industrie en beroep met het algemeen welzijn.

Gezien de intieme betrekkingen en onderlinge afhankelijkheid, welke bestaat tussen Noord- en Zuid Amerika, is een interamerikaanse federatie van de arbeid, welke de autonomie van de arbeidersbeweging in ieder land zal erkennen, zeer te wensen. Hetzelfde kan gezegd worden van de handel en de landbouw.

De economie der Caraibische zone is op het ogenblik hoofdzakelijk een landbouweconomie. Er moet gestreefd worden naar industrialisatie, die zich voorsamelijk, ofschoon niet uitsluitend, moet concentreren op het verwerken en conserveren van landbouw- en houtteeltproducten voor de binnenlandse markt. Dit doel is op het ogenblik gemakkelijker te bereiken, gezien de moderne technische vooruitgang.

Niettegenstaande moet, om deze industrialisatie te bereiken, en om het levensniveau van een volk te verhogen, het probleem van de uitgestrekte landbouweigendom, het latifundisme, worden opgelost, en de verspreiding van de eigendom op het platteland, en deelneming van den kleinen boer in de landbouwindustrie moet worden bevorderd.

Ofschoon de arbeidersorganisaties en de doeltreffende wetgeving een grote steun kunnen zijn, blijft het probleem, dat eigenlijk opgelost moet worden, de verdeling van het eigendom.

Wat betreft het klein bezit van landbouwersfamilies, moeten er twee problemen worden behandeld. Het eerste is, hoe het bestaande kleinlandbouwbezit te beschermen, hoe de kleine landbouwers te organiseren, hoe het land onder hen te verdelen. Aangaande dit probleem stellen wij de volgende punten voor:

a) een intense propaganda voor kleine landbouwbedrijven, die een familie het noodzakelijke levensonderhoud verschaffen;

b) het vermijden van geschillen door het in-leven-roepen van landbouwverenigingen;

c) het in eigendom geven van kleine percelen vruchtbare grond van landbouwfamilies, die niets bezitten;

d) goede wetgeving ter bescherming van de landbouwers, en toepassing van de wet;

e) het stichten van centrale punten, waar de landbouwer gelegenheid heeft tot culturele ontwikkeling en ontspanning.

Het tweede probleem is de verdeling van de uitgestrekte landerijen, toebehorend aan grootgrondbezitters, gepaard gaande met een rechtvaardige schadeloosstelling, zo tot stand gebracht, dat de efficiëncy van de belangrijke fundamentele landbouwindustrie van onze landen gewaarborgd wordt. Er zijn verschillende methodes om te komen tot verdelen van land, en tot deelneming in de winst van de landbouwondernemingen. Wij geven onze steun aan elke eerlijke methode.

De organisatie van vrijwillige bona fide cooperatieven van crediet, verbruik en verkoop moet op elke mogelijke wijze aangemoedigd worden. Van fundamenteel belang.

De landen rondom de Caraibische Zee exporteren een belangrijk deel van hun productie en importeren terzelfder tijd het merendeel van hun verbruiksproducten. In dit opzicht is hun economie onevenwichtig en moet aldus veranderd worden, dat meer goederen worden geproduceerd voor inlands gebruik. De bovengenoemde reçommendaties zullen ongetwijfeld in die richting medewerken.

Maar aangezien onze landen op deze manier betrokken zijn bij de internationale handel, en gelegen zijn op een kruispunt van wereldverbindingen, geeft ons belang bij de rechtvaardige voorwaarden van handel en arbeid over de gehele wereld deze landen vanzelfsprekend een bevoorrechte positie in de ontwikkeling van de plannen en doeltreffende organisatie van een rechtvaardige wereldeconomie.

Wij stellen derhalve voor het afkondigen van een internationale wet van arbeid, welke de beginselen van deze verklaring zal bevatten. Zulk een wet doorvoeren zou er zelfs toe kunnen leiden, dat men weigert handel te drijven met landen, die zulk een wet niet zouden aanvaarden noch ten uitvoer leggen. Tenminste moet alle steun verleend worden aan de Internationale Organisatie van de Arbeid, het speciaal bureau van de Verenigde Landen, welke organisatie, in samenwerking van regeringen, patroons en arbeidersorganisaties, een wetsontwerp in voorbereiding heeft aangaande richtlijnen van de arbeid, en tracht te verzekeren, dat deze wet door de regeringen wordt aangenomen. Indien het zou komen tot de Internationale Organisatie van de Handel (een ander speciaal bureau van de Verenigde Landen) moet deze het bovengenoemd wetsontwerp van de Internatianale Organisatie van de Arbeid in haar statuten opnemen en trachten door te voeren in de internationale handelsverrichtingen. Evenals wij aandringen op het samengaan van patroon en arbeider in het inlands economisch leven, zo ook in de ontworpen Internationale Organisatie van de Handel.

Verschillende van de Caraibische landen zijn in het verleden in hun economische ontwikkeling gefinancierd door vreemde landen. Maar dit kan in geen enkel opzicht een rechtvaardiging betekenen van economische exploitatie, en mag het ook niet betekenen.

Met het oog op het schreeuwend gebrek aan grond in sommige landen, aan bevolking in andere, wordt ten sterkste aanbevolen, dat landen met kleine bevolking en veel grond de immigratie zullen vergemakkelijken en dat de onlangs gevormde Caraibische Commissie hierin haar medewerking zal verlenen.

De leiding volgend der Kerk in deze zone, verklaren wij, dat wij instemmen met het principe, dat er geen onderscheid gemaakt mag worden in het economisch leven om reden van ras of kleur.

Wijzen van sociale en economische hulp, geschonken aan de volken der Caraibische zone, moeten zo zijn, dat zij eerder het persoonlijk initiatief, de ondernemingslust, en de zelfstandigheid bij deze volken begunstigen dan ondermijnen.

Pogingen om de sociale en economische problemen van de volken der Caraibische zone op te lossen moeten in volkomen overeenstemming zijn met de zedewet. Inzonderheid, aanprijzing van een middel zo immoreel als kunstmatige geboortebeperking wordt met klem veroordeeld.

Agentschappen en commissies, die werken voor de sociale en economische verbetering der volken in de Caraibische zone, zijn verplicht goed acht te geven op de godsdienstige achtergrond en de katholieke gevoelens van deze volken.

IV. METHODEN VAN KATHOLIEKE SOCIALE ACTIE.

Afgezien van het zuiver geestelijk werk van een priester, heeft zijn deelneming in het werk, dat beoogt de verbetering van de sociale en economische levensvoorwaarden van het volk, het karakter van een heilige plicht, in overeenstemming met de Pauselijke uitspraken. Bij het vervullen van deze plicht is de werkelijke steun en medewerking van de leken onmisbaar.

Met het doel een katholieke gewetensovertuiging op sociaal en economisch gebied te vormen; plaatselijke leiders te kweken, zowel geestelijken als leken, die kunnen bijdragen tot het herstel van de sociale orde, welke de mensen, zowel in Kerk als Staat, tot hun werkelijke waardigheid verheft; en om de weldadige invloed te doen gelden van de Katholieke sociale leer, die gebaseerd is op de natuurwet, beveelt de Eerste Sociale Caraibische Week de volgende punten aan:

1) Wij leggen de nadruk op de noodzakelijkheid van het onderwijs van moraal en godsdienst op de scholen in overeenstemming met de godsdienstige overtuiging van de ouders of de voogden van de schoolgaande jeugd.

2) Met het oog op de verklaringen van de Pausen, dat de priesters niet afzijdig kunnen blijven van de sociale actie, bevelen wij aan, dat de priesters gevormd worden is sociale practische cursussen, die hen voorbereiden op deze belangrijke taak.

3) Wat de leken betreft, dringen wij aan op de organisatie van groepen, die de sociale leer bestuderen en haar later practisch toepassen. Het is van groot belang, dat ook vrouwen actief hieraan deelnemen.

4) Waar zulks mogelijk is, moet er naar gestreefd worden gespecialiseerde cursussen in de Katholieke sociale leer te organiseren, zoals bv. wat betreft arbeid, industriële betrekkingen en organisatie van cooperatieven. Een dergelijke opzet, mits met beleid uitgevoerd, bevordert de ontwikkeling van de volwassenen en kweekt plaatselijke leiders, twee dringende eisen van onze tijd.

5) Het is absoluut noodzakelijk, dat nationale, en zo mogelijk diocesane secretariaten worden gesticht,om het werk onder de Katholieke Actie te coordineren. De werkzaamheden van dergelijke secretariaten zullen zijn: het verzamelen en verstrekken van informatie omtrent sociale vraagstukken; het organiseren van conferenties; het oprichten van boekwinkels en bibliotheken; het aanwakkeren en zo nodig bewerkstelligen van de verspreiding van de Katholieke sociale leer door middel van de radio en de pers; publieke forums; en andere doelmatige middelen, die de aandacht van het publiek richten op de oplossingen, die vervat liggen in de Katholieke sociale leer. Deze secretariaten zouden zich mettertijd kunnen aansluiten bij internationale secretariaten.

V. BLIJVENDE ORGANISATIE.

De tweede Inter-Amerikaanse Week vond het wenselijk een soort Inter-Amerikaanse Organisatie op het gebied van Katholieke sociale actie op te richten. Nadien stelde de Cubaanse Katholieke Actie, tezamen met het Departement van Sociale Actie van de National Catholic Welfare Conference, een voorlopig reglement op voor deze organisatie en een comité van organisatie heeft het reglement in studie.

Zulk een organisatie is nodig, opdat al de landen van de Nieuwe Wereld elkander kunnen helpen in de oplossing der sociale problemen der Nieuwe Wereld en hun hulp kunnen schenken aan de Oude Wereld, zowel in het Westen als in het Oosten. Eveneens is het noodzakelijk, dat wij, katholieken, onze bijdrage leveren voor het werk van de „United Nations Social and Economie Council", die toestaat, dat de internationale private organisaties vertegenwoordigd worden met raadgevende stem. Zulk een vertegenwoordiging is van het uiterste belang omwille van de uitgebreidheid van de werkingssfeer van dit council en ook omdat daardoor de toegang wordt geopend tot de „Trusteeship Council" van de Verenigde Landen.

Wij bevelen de leden van deze sociale week aan, om na hun terugkeer in eigen land, te doen wat zij kunnen om hun gebieden en hun nationale organisaties te doen aansluiten bij de ontworpen van „Inter-American Catholic Social Action Confederation".

Het welslagen van deze gewestelijke bijeenkomst leidt ons ertoe te hopen, dat zij een blijvend element moge worden in het katholieke leven der Caraïbische zone. Wij bevelen aan, dat de gedelegeerden van de Dominicaanse Republiek op deze Eerste Sociale Week van de Caraïbische zone plannen maken voor een toekomstige bijeenkomst en verder die communicatie en organisatie tot stand te brengen die wenselijk schijnt.

In dit opzicht bevelen wij de gedelegeerden van de Dominicaanse Republiek aan, dat zij plannen maken voor medewerking met de onlangs opgerichte Caraïbische Commissie. Deze commissie, met zulk een verheven doel en verstrekkende invloed, kan haar werk in geen enkel opzicht goed doen, zonder de hulp van bisschoppen, priesters en leken van onze gebieden. De meeste gebieden zijn overwegend katholiek en de katholieke leer, gezien haar inhoud, kan wijsheid en kracht schenken aan het werk van deze commissie.

Indien de Caraïbische commissie de katholieke leer op sociaal gebied zou negeren, of wat erger is, tegen haar ingaan, zal zij mislukken. Wij moeten haar onze medewerking verlenen, opdat zij met succes kan functionneren.

VI. BESLUIT.

De principen en werkwijzen, in deze verklaring uiteengezet, bevatten de practische besluiten van de studie en discussies dezer week.

Wij zijn niet zo vermetel geweest te denken, dat wij hiermede de oplossing gaven der ingewikkelde problemen van het herstel der sociale orde in al hun onderdelen en vertakkingen. Het behoud van het noodzakelijk evenwicht tussen de eisen der economie en het onvervreemdbaar recht, hetwelk het individu bezit om die volle vrijheid te bereiken, welke Christus hem verleende, is een zeer moeilijke taak. Het leven sluit groei in, en waar groei is, daar is ook verandering.

Maar boven en onder die oppervlakkige veranderingen erkennen wij die geestelijke werkelijkheid welke alleen het leven voeden en werkelijk vruchtbaar maken kan. En wij zijn ons bewust, dat wij die kostbare, onsterfelijke waarheden bezitten, welke alleen ons veilig leiden kunnen bij het gebruik maken van de stoffelijke goederen tot ons geestelijk doel.

Daarenboven, het is juist de erkenning van de verheven waardigheid van het indvidu en van de allerhoogste belangrijkheid van het christelijk gezin, dat ons de kracht gaf om even zo goed de gevaren onder de ogen te zien, die zowel het individu als het gezin bedreigen. Het is in het zuivere licht van de geopenbaarde waarheid, dat wij ons specifiek christelijk en katholiek aandeel aanbieden ter oplossing van de sociale problemen van de Caraïbische zone.

Om deze Eerste Sociale Week van de Caraïbische zone te organiseren en tot een gelukkig einde te brengen, was een niet zo gemakkelijke taak. Maar waar het welzijn der zielen op het spel staat en het hun eeuwig lot betreft, is geen kruis te zwaar, en geen offer te groot.

De vurige ijver van den Aartsbisschop van Santo Domingo, Primaat van de West Indiën, die het initiatief nam van de Sociale Week, onder auspicie van de Katholieke Actie van Santo Domingo, — de medewerking van de kerkelijke overheden van de gehele zone in het begunstigen van de Week — de genereuse en toegewijde inspanning der gedelegeerden, zowel clerus als leken, die aan den oproep hunner geestelijke leiders gehoor gaven — de diepe overtuiging van geestelijke saamhorigheid, welke de bijeenkomsten bezielde, al deze feiten geven ons het volste vertrouwen, dat onze pogingen niet tevergeefs zijn geweest.

In deze dagen van bittere tweedracht, onzekerheid, en zedelijke verwarring, nu millioenen mensen hunkeren naar een oplossing welke troost zal brengen in hun moeizaam leven, waarin de mensen, gebroken naar ziel en lichaam, zoeken naar een nieuwe ster, die hen brengen zal naar een nieuw Bethlehem — het Huis des Broods — zenden wij tot alle mensen van goeden wil, of zij nu staan als enkeling of in het openbare leven, inzonderheid in de Caraïbische zone, een uitnodiging om deze verklaring te bestuderen en haar principen in practijk te brengen.

Sociale Rechtvaardigheid is de onmiddellijke weg naar de verwerkelijking van de Broederschap der Mensheid. Het licht van die ster, welke de wijzen uit het Oosten naar het oude Bethlehem geleidde, waar zij hun giften aanboden aan de Zon van Gerechtigheid en de Vorst des Vredes, wijst nog de weg aan een vermoeide, verwilderde wereld in zijn zoeken naar Gerechtigheid en Vrede. Indien het mensdom niet bereid is dit licht te volgen, zal het leven zonder eer en sterven zonder hoop.

ADAMSON STAAT TE DENKEN:
„ZAL IK OOK NAAR MOSKOU GAAN?"